

Paolo Gabrielle

Dc, 6/06/2012 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

La detenció fa quinze dies del majordom del Sant Pare, Paolo Gabrielle, i el seu interrogatori d'ahir al Vaticà ha omplert aquests dies de notícies de tot tipus, de rumors de tota mena escampats a l'empara de l'anonimat de la xarxa, de notícies versemblants que prenen estatus de veraces, complots interessats d'uns i d'altres. El fet s'ha amplificat arreu del món i molts mitjans de comunicació han aprofitat la detenció del majordom per dibuixar un panorama d'intrigues, de lluites de poder i de confrontació en l'interior de l'Església, amb un Sant Pare gran i sol.

Aquesta detenció neix de la filtració de documents personals de les dependències privades de Benet XVI. No podem negar ni menysvalorar la gravetat dels fets i, probablement, el caràcter insòlit d'aquesta detenció. Però, atenció, en tota institució, i més en aquests moments d'extraordinari esclat de les comunicacions, els problemes de filtracions que avui pateix l'Església, que són pràctiques impròpies i moltes vegades il·legítimes, succeeixen en molts estaments.

Recordem, per exemple, la filtració de documents de la Secretaria d'Estat dels Estats Units d'Amèrica -cas WikiLeaks- o les filtracions de sumaris judicials reservats. L'Església és també una institució humana formada per persones, amb les seves tensions internes, amb els seus errors i limitacions, amb les seves mancances i amb comportaments que moltes vegades trenquen tota lògica evangèlica. En aquest sentit, és molt més greu el cas Maciel que el cas Gabrielle. I, diguem-ho tot, el Sant Pare ha empès una política de tolerància zero contra comportaments com el del fundador dels Legionaris, que podria ser que ara li passés factura atacant el seu entorn més directe.

L'Església és molt més que una institució humana i, gràcies a l'Esperit, ha pogut perviure durant dos mil anys. En el passat hem viscut històries similars i en el futur també les viurem. Si no fos així, significaria que no està formada per persones humanes, amb la seva grandesa i la seva misèria. Amb tot, l'Església, *expressió del Poble de Déu que peregrina en el món*, ha d'anar molt més enllà, fixar un horitzó que superi aquestes misèries, establir mecanismes més transparents i col·legiats i, com deia el Sant Pare, *desmundanitzar-se* per estar amb el poble. Oferint un testimoniatge d'Amor.